EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.4.2014
SWD(2014) 138 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse

om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med forebyggelse af og afskrækkelse fra sort arbejde

{COM(2014) 221 final}
{SWD(2014) 137 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Baggrund 3
2. Definition af problemet 4
2.1. Forvaltning – problemet, som kræver en indsats 5
3. EU's ret til at handle og nærhedsprincippet 6
4. Mål 7
4.1. Generelle mål 7
4.2. Specifikke mål 7
4.3. Operationelle mål 7
5. Indsatsmuligheder 7
6. Konsekvensanalyse 8
6.1. Løsningsmodel 1: Ingen nye tiltag 8
6.2. Løsningsmodel 2: Bedre koordinering af de forskellige eksisterende arbejdsgrupper/udvalg på EU-plan 8
6.3. Løsningsmodel 3: Individuelt organ med frivilligt medlemsskab 9
6.4. Løsningsmodel 4: Individuelt organ med obligatorisk medlemsskab 9
6.5. Løsningsmodel 5: Integration af bekæmpelsen af sort arbejde i Eurofound 9
7. Sammenligning af løsningsmodeller 9
8. Kontrol og evaluering 10

1. BAGGRUND

Bekymringerne over den omfattende udbredelse af sort arbejde står højt på EU's politiske dagsorden, især i forbindelse med jobskabelse, jobkvalitet og finanspolitisk konsolidering.

I Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst er et af målene, at 75 % af de 20-64-årige skal være i beskæftigelse senest i 2020[1]. For at stimulere udviklingen i retning af dette mål vedtog Kommissionen flagskibsinitiativet "En dagsorden for nye kvalifikationer og job"[2], hvori behovet for at sikre en overgang fra uformelt og sort arbejde til legalt arbejde blev understreget.

Med beskæftigelsespakken[3], som blev vedtaget i april 2012, understregede Kommissionen yderligere, at overgangen fra uformelt og sort arbejde til legalt arbejde kan have en positiv virkning på produktiviteten, arbejdsstandarder og på lang sigt udviklingen af kvalifikationer. Behovet for bedre samarbejde mellem medlemsstaterne blev fremhævet, og intentionen om at iværksætte af høringer om oprettelsen af en EU-platform for arbejdstilsyn og andre håndhævelsesorganer blev annonceret med henblik på at bekæmpe sort arbejde, forbedre samarbejdet, udveksle bedste praksis og udpege fælles principper for tilsyn.

I 2012 og 2013 modtog flere medlemsstater landespecifikke henstillinger vedrørende sort arbejde, skyggeøkonomi, skatteunddragelse og/eller overholdelse af skatteregler.

I beskæftigelsesretningslinje[4] nr. 7: "Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen for kvinder og mænd, reducere strukturel arbejdsløshed og fremme jobkvalitet" opfordres medlemsstaterne til at fremme den sociale dialog og tackle segmenteringen af arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger vedrørende usikre ansættelsesforhold, underbeskæftigelse og sort arbejde.

I den årlige vækstundersøgelse 2013[5] fastslås det, at arbejdsmarkedets parter sammen med de offentlige myndigheder spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af sort arbejde og i bestræbelserne for at sikre et opsving med høj beskæftigelse. I en situation, hvor man forsøger at tackle arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen,

---

[1] Meddelelse fra Kommissionen "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", KOM(2010) 2020 af 3.3.2010
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:DA:PDF.

[2] Meddelelse fra Kommissionen "En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse", KOM(2010) 682 endelig af 23.11.2011
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52010DC0682:DA:NOT.

[3] Meddelelse fra Kommissionen "Et opsving med høj beskæftigelse", COM(2012) 173 final af 18.4.2012
http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes.

[4] Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010D0707:DA:NOT.

[5] Meddelelse fra Kommissionen "Årlig vækstundersøgelse 2013", COM(2012) 750 af 28.11.2012 http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/annual-growth-surveys/index_en.htm.

understreger den årlige vækstundersøgelse 2014[6] behovet for at forstærke kampen mod sort arbejde.

2. DEFINITION AF PROBLEMET

I Kommissionens meddelelse fra 2007[7] defineres sort arbejde som "enhver lønnet aktivitet, som i sig selv er lovlig, men som ikke registreres hos de offentlige myndigheder, under behørig hensyntagen til forskellene i medlemsstaternes retssystem".

Sort arbejde er under indflydelse af en lang række økonomiske, sociale, institutionelle og kulturelle faktorer. Sort arbejde står i vejen for udviklingen af en økonomiske politik, en finanspolitik og en socialpolitik, som er orienteret mod vækst, især forringes jobkvaliteten, den finansielle stabilitet i de sociale beskyttelsessystemer trues, og virksomhedernes konkurrenceforhold undergraves[8].

Sort arbejde er ikke synligt og registreres ikke. Desuden kan sort arbejde defineres forskelligt i de nationale lovgivninger, hvilket gør det vanskeligt at indhente pålidelige skøn over problemets udbredelse i medlemsstaterne. Der er blevet anvendt forskellige metoder til at håndtere og måle sort arbejde (de forklares i detaljer i bilag II).

Generelt kan der defineres tre typer sort arbejde. Den første type er sort arbejde i en lovlig virksomhed, herunder såkaldt "sort arbejde" i form af "kuvertlønninger" (hvor kun en del af lønnen udbetales officielt, mens resten overdrages til arbejdstageren i en kuvert) og situationer, hvor arbejdstageren erklæres som deltidsansat, men i realiteten arbejder på fuld tid. Dernæst findes der sort arbejde for egen regning eller som selvstændigt arbejde, idet der tilbydes tjenester til en lovlig virksomhed eller andre kunder, f.eks. husholdninger. En tredje type sort arbejde udgøres af tilbud om varer og tjenester til naboer, familie, venner og bekendte, som kan omfatte bygge- eller vedligeholdelsesarbejde, rengøring, børnepasning eller pasning af ældre, og som af og til leveres som en form for gensidig hjælp. Denne tredje type sort arbejde er ikke genstand for dette initiativ.

Misbrug af betegnelsen selvstændig erhvervsdrivende, enten på nationalt plan eller i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, forbindes ofte med sort arbejde. Proformaselvstændig er en betegnelse for en person, der klassificeres som selvstændig i stedet for lønmodtager for at undgå at opfylde visse forpligtelser, som følger af lovgivning og praksisser, der finder anvendelse på lønmodtagere, bl.a. arbejdsmarkedsbestemmelser og betaling af skatter og socialsikringsbidrag. Der kan argumenteres for, at proformaselvstændig er en fejlerklæret aktivitet og således ikke kan betragtes som sort arbejde. Proformaselvstændige aktiviteter kan imidlertid have negative konsekvenser med hensyn til de berørte arbejdstageres sundhed og

---

[6] Meddelelse fra Kommissionen "Årlig vækstundersøgelse 2014", COM(2013) 800 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/ags2014_en.pdf
Se desuden udkast til rapport om beskæftigelsen, som ledsager meddelelsen fra Kommissionen om den årlige vækstundersøgelse 2014 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/jer2014_en.pdf.

[7] "Øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde" KOM(2007)628, http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:DA:HTML.

[8] Regioplan, 2010.

sikkerhed samt socialsikringsdækning og skatteindtægter, selv om de under normale forhold er mindre skadelige end sort arbejde.

Væksten i den uformelle økonomi betragtes ofte som en reaktion på mangler på det formelle arbejdsmarked[9]. Omstændighederne, som har ført til disse mangler, kan skyldes en høj pris eller mangel på arbejdskraft (kvantitativt og kvalitativt), mangel på arbejde eller et ufleksibelt arbejdsmarked. Når man ser på årsagerne til sort arbejde, er det desuden af afgørende betydning, hvor stor tillid folk har til staten og de offentlige organer, og i hvor høj grad folk oplever at være en del af samfundet. Hvis folk ikke identificerer sig særlig meget med staten eller samfundet generelt, vil der være en kortere vej til at handle mod de fælles regler[10]. Andre vigtige faktorer er lovgivningens gennemsigtighed og håndhævelse. Hvis kontrolmekanismerne er uklare, ineffektive eller helt fraværende, vil folk være mere tilbøjelige til at snyde i skat ved at udføre sort arbejde.

Konsekvenserne af sort arbejde er ofte dårlige arbejdsvilkår. Arbejdstagerrettigheder, som f.eks. ret til årlig ferie og rimelige arbejdstider, og sundheds- og sikkerhedsforpligtelser overholdes ikke. Der tages ikke hensyn til sorte arbejdstageres uddannelsesbehov. De har mindre beskæftigelsessikkerhed, og de har ikke altid ret til fratrædelsesgodtgørelse, arbejdsløshedsunderstøttelse og andre bidrag, eftersom de ikke har indbetalt bidrag til sygesikring og sociale ordninger. Desuden har de dårligere pensionsrettigheder, da der ikke indbetales pensionsbidrag. Deres adgang til lån kan være vanskeligere, da de ikke har en lovlig indtægt.

Arbejdsgivere, som ikke oplyser om arbejde, som er udført af deres arbejdstagere, skaber ulige konkurrenceforhold mellem sig selv og de virksomheder, som overholder reglerne. Denne forvridning af konkurrencen kan desuden have en grænseoverskridende dimension i tilfælde, hvor sort arbejde bekæmpes systematisk i et land, mens nabolandets offentlige myndigheder ikke prioriterer løsningen af dette problem. De negative konsekvenser rammer ikke blot konkurrenterne og arbejdstagerne, men – på længere sigt – også den pågældende virksomhed, som eventuelt kan blive konfronteret med nogle af ulemperne. Virksomhedens adgang til kredit, som er nødvendige for dens videre udvikling, kan være mere begrænset.

2.1. Forvaltning – problemet, som kræver en indsats

Hovedansvaret med hensyn til bekæmpelse af sort arbejde ligger hos medlemsstaterne. Tiltag på EU-plan kan imidlertid spille en supplerende rolle og hjælpe medlemsstaterne til at håndtere følgende forhold:

1) Manglende samarbejde mellem håndhævelsesmyndigheder i forskellige medlemsstater i forbindelse med forebyggelse af sort arbejde.

Bekæmpelse af sort arbejde varetages oftest af tre slags håndhævelsesorganer: a) arbejdstilsyn, som behandler misbrug af arbejdsvilkår og/eller sundheds- og sikkerhedsregler, b) socialsikringsmyndigheder, som bekæmper bedrageri i forbindelse med socialsikringsbidrag, og c) skattemyndigheder, som bekæmper

[9] Undeclared labour in Europe: Towards an integrared approach of combatting undeclared labour, Regioplan 2001 http://www.lex.unict.it/eurolabor/ricerca/dossier/dossier7/cap6/mateman_renooy2001.pdf.

[10] Regioplan 2001.

skatteunddragelse. I visse tilfælde deltager arbejdsmarkedets parter[11] også i disse opgaver. I nogle medlemsstater er toldmyndighederne, migrationsorganer, politiet og anklagemyndigheden desuden involveret (se bilag III). I nogle tilfælde er der blevet etableret nye myndigheder, som tværministerielle agenturer, nationale styregrupper og trepartsudvalg[12].

Medlemsstaterne udnytter ikke i tilstrækkeligt omfang de erfaringer, som er høstet i andre medlemsstater. De lærer ikke af hinandens erfaringer om, hvordan man forebygger eller mindsker omfanget af sort arbejde.

2) Vanskeligheder i forbindelse med håndtering af de (grænseoverskridende) dimensioner af sort arbejde.

Arbejdstagernes mobilitet mellem medlemsstaterne er en grundlæggende frihedsrettighed inden for Unionen. Der er iværksat flere initiativer med henblik på at støtte udøvelsen af denne rettighed. Anvendelse af grænseoverskridende situationer til at dække over sort arbejde truer med at stille denne grundlæggende rettighed i et dårligt lys. Det er meget vanskeligt for myndighederne at identificere ansættelsesforholdet for en person fra en anden medlemsstat og kontrollere, hvilke rettigheder og pligter som gælder for en sådan arbejdstager. For at afdække sort arbejde i forbindelse med grænseoverskridende situationer er der et stigende behov for samarbejde mellem medlemsstaterne.

3. EU'S RET TIL AT HANDLE OG NÆRHEDSPRINCIPPET

At forebygge og afskrække fra sort arbejde bidrager til en bedre håndhævelse af EU-lovgivning og national lovgivning, især på beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og sundheds- og sikkerhedsområdet og i forbindelse med koordinering af socialsikringsområdet. Bekæmpelse af sort arbejde i forbindelse med mobilitet på tværs af grænserne er afgørende for at opretholde troværdigheden af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed.

Man vil dermed bidrage til at skabe lovlige job, højne arbejdsvilkårenes kvalitet og støtte inklusion på arbejdsmarkedet og dermed den generelle sociale integration.

Det er EU's ret at handle på området for sort arbejde på grundlag af artiklerne om socialpolitik i TEUF, bl.a. giver artikel 153 mulighed for at vedtage et EU-initiativ, der har som hovedformål at fremme beskæftigelse og forbedre arbejdsvilkårene ved at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at forebygge og afskrække fra sort arbejde. Et sådant initiativ vil fremme samarbejde mellem medlemsstaterne gennem udveksling af information og bedste praksis, udvikling af ekspertviden og mere operationel koordinering af aktiviteter med deltagelse af håndhævelsesmyndigheder, som varetager alle aspekter af sort arbejde, især arbejdsmarkedsområdet, det sociale område og skatteområdet.

[11] I Tyskland er der indgået en aftale mellem forbundsregeringens finansministerium og arbejdsmarkedets parter inden for bygge- og malerbranchen og sektoren for industrielle tekstiltjenesteydelser, i Bulgarien er der blevet oprettet et nationalt center for virksomhedsregler, og i Luxembourg er der blevet indført et ID-kort for alle arbejdstagere på byggepladserne.

[12] National Employment Rights Agency (NERA) i Irland, Inspectorate SZW (omorganiseret i 2012) i Nederlandene, tjenesten for sociale oplysninger og undersøgelser i Belgien, fællesadministrativ enhed til bekæmpelse af ulovligt arbejde (CIALTI) i Luxembourg, tværministerielt udvalg for bekæmpelse af ulovligt arbejde (DLNF) i Frankrig. ILO/LABADMIN, 2013.

EU's kompetencer vedrører håndtering af de grænseoverskridende aspekter som markedsforvridning og destabilisering, der er forbundet med omfattende udbredelse af sort arbejde, fordele ved gensidig læring og behov for samarbejde på tværs af grænserne i forbindelse med bekæmpelse af visse former for sort arbejde.

Alle medlemsstaterne deler de udfordringer, der er forbundet med håndteringen af sort arbejde, bl.a. afdækning af sort arbejde og mangel på samarbejde mellem forskellige håndhævelsesmyndigheder. Et tiltag på EU-plan kan muligvis forbedre effektiviteten og virkningen af foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at bekæmpe sort arbejde. EU kan støtte udveksling af bedste praksis samt mere avancerede former for koordinering af foranstaltninger.

Et EU-tiltag ville støtte medlemsstaternes indsats ved at øge samarbejdet i forbindelse med forebyggelse af og afskrækkelse fra sort arbejde på EU-plan og gøre deres indsats mere effektiv og virkningsfuld og dermed forbedre medlemsstaternes foranstaltninger.

4. MÅL

4.1. Generelle mål

Det generelle politiske mål er at støtte medlemsstaterne i forbindelse med deres indsats for at forebygge og afskrække fra sort arbejde.

4.2. Specifikke mål

Inden for denne generelle ramme er initiativets specifikke mål:

1) at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes forskellige håndhævelsesmyndigheder på EU-plan for at forebygge og afskrække fra sort arbejde på en mere effektiv måde

2) at forbedre medlemsstaternes forskellige håndhævelsesmyndigheders tekniske kapacitet til at håndtere grænseoverskridende aspekter af sort arbejde

3) at øge medlemsstaternes bevidsthed om problemets presserende karakter og tilskynde medlemsstaternes til at øge deres indsats for bekæmpelse af sort arbejde.

4.3. Operationelle mål

På det operationelle plan sigter initiativet mod:

1) at etablere et forum for eksperter fra forskellige medlemsstater, som kan opretholde kontakt, udveksle information og bedste praksis. Resultater, som dette forum kan stræbe efter at opnå, kan være: oprettelse af en "vidensbank" indeholdende forskellige praksisser, som anvendes til at forebygge og/eller afskrække fra sort arbejde, udvikling af retningslinjer for tilsyn eller god praksis, bl.a. om, hvordan man udfører tilsyn, som kan afdække sort arbejde, vedtagelse af fælles principper og/eller standarder for tilsyn

2) at etablere en ramme for udvikling af ekspertviden med det eventuelle mål at vedtage en fælles ramme og iværksætte fælles uddannelsesprogrammer, oprette en forskningsfacilitet, som skal evaluere forskellige politiske foranstaltninger i "vidensbanken"

3) at udvikle en mekanisme for en mere operationel koordinering af foranstaltninger. Denne mekanismes funktionsmåde kunne føre til: udpegning af løsninger for datadeling, vedtagelse af regionale strategier eller EU-strategier, tilrettelæggelse af oplysningskampagner på EU-plan, tilrettelæggelse af peer reviews for at følge medlemsstaternes fremskridt med hensyn til bekæmpelse af sort arbejde og opnåelse af enighed om en fælles ramme for fælles tilsynsoperationer og personaleudveksling.

5. POLITISKE LØSNINGSMULIGHEDER

Der er i konsekvensanalysen blevet analyseret fem politiske løsningsmuligheder:

Løsningsmulighed 1: Ingen nye tiltag. Der vil ikke blive gennemført nogen tiltag ud over de eksisterende arbejdsgrupper og initiativer.

Løsningsmulighed 2: Bedre koordinering af arbejdet i de forskellige eksisterende arbejdsgrupper/udvalg på EU-plan. Flere grupper drøfter på EU-plan emner, som er knyttet til sort arbejde. GD EMPL vil udpege en koordinator for drøftelserne og aktiviteterne i de forskellige grupper vedrørende sort arbejde.

Løsningsmulighed 3: En europæisk platform som et individuelt organ med frivilligt medlemsskab. Kommissionen opretter en platform bestående af repræsentanter for medlemsstaternes håndhævelsesorganer og andre interesseparter, bl.a. arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne skal beslutte, om de ønsker at deltage i platformen.

Løsningsmulighed 4: En europæisk platform som et individuelt organ med obligatorisk medlemsskab. Kommissionen opretter en platform bestående af repræsentanter for medlemsstaternes håndhævelsesorganer og andre interesseparter, bl.a. arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne er deltager automatisk i platformen.

Løsningsmulighed 5: Tilknytning af platformen til et eksisterende organ. Et muligt skridt fremad kan være at tildele Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) i Dublin opgaven.

Der blev undersøgt flere andre muligheder, bl.a. oprettelse af et nyt centralt agentur for håndhævelse af EU-retten og bekæmpelse af sort arbejde, men de blev forkastet, da de ikke er realistiske på nuværende tidspunkt.

6. KONSEKVENSANALYSE

Initiativet, som drøftes her, vedrører forvaltningsspørgsmål. Det forventes, at generel god regeringsførelse kan have en virkning på den sociale situation og de økonomiske resultater. Virkningskæden fra oprettelsen af en platform til bekæmpelse af sort arbejde til en faktisk reduktion af sort arbejde er imidlertid temmelig lang. Det var ikke muligt at pege på en direkte sammenhæng mellem en platforms funktionsmåde, reduktion af sort arbejde og forbedring af økonomiske resultater eller social velfærd. Det forhold, at det er svært at måle sort arbejde, gør det særlig vanskeligt at pege på en sådan sammenhæng. Analysen er derfor begrænset til spørgsmålet om, i hvilket omfang de forskellige løsningsmodeller bidrager til opnåelse af de specifikke mål. Desuden beskrives de omkostninger, som er direkte forbundet med oprettelsen af en sådan platform. Eftersom målene er blevet formuleret med henblik på at bidrage til

den samfundsøkonomiske velfærd, anses den mest effektive og økonomisk overkommelige opnåelse af målene fra et samfundsøkonomisk perspektiv som det bedste alternativ.

6.1. Løsningsmodel 1: Ingen nye tiltag

Ved at opretholde status quo viser Kommissionen, at den på trods af at have erkendt problemets alvor ikke agter at gribe ind her over for, hvilket kan blive fortolket, som om Kommissionen ikke for alvor mener, at fænomenet skal imødegås.

6.2. Løsningsmodel 2: Bedre koordinering af de forskellige eksisterende arbejdsgrupper/udvalg på EU-plan

Samlet set må der forventes en begrænset virkning. Problemerne i forbindelse med synlighed og tøven med hensyn til spørgsmålet kan imødegås i kraft af politisk støtte på højt plan. Målene med tværfaglig og grænseoverskridende læring og koordinering vil næppe blive opnået. Det vil blive meget vanskeligt at få et samlet billede af problemet.

6.3. Løsningsmodel 3: Individuelt organ med frivilligt medlemsskab

De opnåede forbedringer, som er knyttet til denne løsningsmodel, afhænger i høj grad af, hvor mange medlemsstater som beslutter sig for at deltage i gruppen. Inden gruppen oprettes, bør det sikres, at de fleste (om ikke alle) medlemsstaterne deltager. Da medlemsstaterne i drøftelser har givet udtryk for, at de foretrækker denne løsningsmodel og er forpligtet til at gøre en indsats for at bekæmpe sort arbejde, er det realistisk at forvente, at der ville være stor tilslutning også til en frivillig gruppe. Det er imidlertid stadig usikkert, om alle medlemsstater vil deltage, og dette udgør en vigtig mangel ved denne løsningsmodel. Hvis alle medlemsstater – i et meget positivt scenarie – deltager, er der kun én forskel i forhold til obligatorisk medlemsskab: Medlemsstaterne skal træffe afgørelse om deres frivillige deltagelse, hvilket betyder, at de har forpligtet sig.

6.4. Løsningsmodel 4: Individuelt organ med obligatorisk medlemsskab

Denne løsningsmodels styrke er, at den involverer alle medlemsstaterne fra begyndelsen. Eftersom der ikke er behov for en afgørelse om, hvorvidt en medlemsstat skal deltage eller ej, kan nogle medlemsstater være mindre engagerede i en bedre operationel koordinering af tiltag eller i udviklingen af ekspertviden. De agter muligvis at begrænse deres samarbejde til udvekslingen af information og bedste praksis uden at bidrage yderligere til et reelt grænseoverskridende samarbejde.

6.5. Løsningsmodel 5: Integration af bekæmpelsen af sort arbejde i Eurofound

Eftersom Eurofounds opgaver er begrænset til forskning og udvikling af projekter, som leverer viden og støtte til EU-poltikker, må det forventes, at disse områder kommer til at sætte rammerne for platformens aktiviteter. Eurofounds opgaver vil hovedsagelig være knyttet til udvekslingen af bedste praksis og information og bidrage til udviklingen af ekspertviden.

7. SAMMENLIGNING AF LØSNINGSMODELLER

Sammenligningen blev foretaget på grundlag af konsekvensanalysen i afsnit 6. I henhold til denne kan det konstateres, at hvis løsningsmodel 1 er

referencegrundlaget, som betyder, at der ikke indføres nogen betydelige ændringer, vil løsningmodel 2 og 5 føre til nogle, men yderst begrænsende forbedringer med meget overkommelige omkostninger.

Løsningsmodel 3 og 4 indebærer omtrent tilsvarende omkostninger (omkostningerne i forbindelse med løsningsmodel 3 er blevet beregnet for et scenarie, hvor alle medlemsstaterne deltager i platformen): De årlige omkostninger til Kommissionens personale, tilrettelæggelse af platformens arbejde og møder vil ikke overstige 600 000 EUR, og de årlige driftsomkostninger i forbindelse med platformens varetagelse af forskellige opgaver vil ikke overstige 2,1 mio. EUR. Desuden vil effekten af løsningsmodel 3 og 4 være ens, hvis det antages, at alle medlemsstater deltager i det frivillige samarbejde, som beskrevet under løsningsmodel 3.

Den vigtigste fordel ved løsningsmodel 4 i forhold til løsningsmodel 3 er således, at et godt resultat for den frivillige platform i høj grad afhænger af medlemsstaternes vilje til at deltage i første omgang. Der er dermed yderligere et usikkerhedsmoment i sammenligning med løsningsmodel 4. Den vigtigste fordel ved løsningsmodel 4 i forhold til løsningsmodel 3 er den obligatoriske deltagelse. Obligatorisk deltagelse må betragtes som nødvendigt for platformen, eftersom samarbejde i forbindelse med bekæmpelse af de grænseoverskridende aspekter ved sort arbejde, som er et af hovedmålene med initiativet, ikke kan opnås fuldt ud, hvis nogle medlemsstater deltager, mens andre står udenfor.

Løsningsmodel 4 betragtes derfor samlet set som den bedste. Den kan gennemføres ved vedtagelse af en afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 153, stk. 2, litra a), i TEUF.

8. KONTROL OG EVALUERING

Kommissionen bør regelmæssigt forelægge rapporter for Rådet og Europa-Parlamentet om virkningerne af platformen. I disse rapporter skal der redegøres for platformens detaljerede arbejdsprogram, resultater og mødefrekvens.

Fire år efter at afgørelsen om oprettelse af platformen er trådt i kraft, vil den blive evalueret. I forbindelse med denne evaluering vil det på grundlag af de regelmæssige rapporter samt yderligere forskning blive vurderet, i hvor høj grad platformen har bidraget til opnåelsen af de specifikke mål, og hvorvidt der er sket fremskridt i retning af det mere generelle mål. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.